

Lähetäjä / Avsändare

SUOMEN RIISTAKESKUS

Sompiontie 1

00730 HELSINKI

029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm

Nro

31.10.2023

2023-1-000-31472-3

Vastaanottaja / Mottagare

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

POIKKEUSLUPA RIISTANISÄKKÄILLE

Hakija

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS

Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:

Haettava lupa voimassa 1 vuotta

Eläinlaji ja lupamäärä:

susi

1 kpl

Eläinlaji ja haettu lupa-aika:

susi

11.11.2023 - 1.12.2023

Hakemusalue:

Pinta-ala

45497 ha

Alueen sanallinen

määrittely

Kauhava; hakemusalue Kauhavan
hirvenmetsästyksen lupa-alue.

Oma riista -aluetunnus: E729YYSSHU

Poikkeusperusteet:

SUSI

Haen poikkeuslupaa ML 41 a §:n 1 momentin mukaisesti:

-luonnonvaraisen eläimistön säilyttämiseksi

-karjankasvatukselle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon
ehkäisemiseksi-muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan
lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on
ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle

Liitteet

- Hakemussähköposti 27.10.2023.msg

- poikkeuslupahakemus.pdf

Hakemuksen perustelut

Selvitys hakemuksen perusteena olevasta vahingosta tai muusta perusteesta

Vahingon suuruus:

- susi: 7450 €

Selvitys vahingosta:

- susi: Susi tappoi Dreeverin 15.10.2023 klo. 8:30 metsästystilanteessa.

Koiran omistaja oli tilanteessa alle 100 metrin etäisyydellä tuulen päällä,

joten susi on menettänyt ihmisarkuuden. Havaintoja samalta alueelta susista tuli heti seuraavina päivinä lisää, kun alueella alkoi olla enemmän liikennettä mm. metsästäjien osalta. Syötyjä kauriita on myös löytynyt heti seuraavalla viikolla.

Hirvenmetsästys koki ongelmia heti avausviikonloppuna ja jahti jouduttiin ohjaamaan toisaalle, pienemmälle alueelle mitä lupa koski. Lisäksi talven kauris- sekä valkohäntäjahti on uhattuna, mikäli susia ei saada pois alueelta.

Kauhavalla on lyhyen ajan sisään sudet tehneet vahinkoa ja aiheuttaneet ihmisissä jo pelkoa.

<https://ilkkapohjalainen.fi/uutiset/susi-surmasi-mets%c3%a4styskoiran-kaikki-tapahtui-viidess%c3%a4-minuutissa-mahanahka-oli-kuin-puukolla-leikattu-auki>

6.9 Sudet tappoivat 14 lammasta, lisäksi 3 oli vielä kateissa.

17.9 Korttesjärven Mannisessa sudet tappoivat vasikan laitumelle.

23.9 Sudet raatelivat kettuja tarhassa verkkojen läpi.

Näiden lisäksi sekä näkö- että jälkihavaintoja on runsaasti ympäri Kauhavaa. Voidaan päätellä viime aikaisista vahingoista susien jääneen alueelle. Huolestuttavaa on myös ihmisarkuuden puuttuminen, havaintoja ja vahinkoja on sattunut lähellä asutusta. Koiran tappo tapahtui muutaman kymmenen metrin päässä omistajasta, joka oli vielä tuulen alla. Näiltä kyliltä lapset kulkevat kouluihin busseilla, joille kulkevat monesti pimeässä kävellen ja odottaen teiden laidassa kyytiä saapuvaksi. Asialle on tehtävä jotain tällaisissa tapauksissa!

Metsäpeurasta ei tarvinne alkaa esitelmöimään sen enempää, google kertoo ja mm. Riistakeskuksen omat sivut. Kauhava on ollut jo vuosia peurojen talvilaidunpaikka, sekä läpikulkualue yhä etelämmäs mennessään. Susilaumojen asettuminen paikkakunnalle asettaa peurat suureen vaaraan, ne kun ovat helppoja saaliita susille.

MUU SELVITYS HAKEMUKSEN PERUSTEISTA

41 §:n luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi: Kauhavan alue on ollut metsäpeurojen talvehtimisaluetta useita vuosia. Mikäli susi jää asumaan alueelle, tulee metsäpeuravahingot olemaan seuraavana talvena todennäköisesti merkittävät.

41 § viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, riistataloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan merkittävän vahingon ehkäisemiseksi
Hirvenmetsästys on keskeytetty useilla alueilla ja verotussuunnitelman mukainen hirvenmetsästys vaarantuu. Tämä tulee lisäämään metsävahinkoja alueella.

41 § kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle
Suomalainen kulttuuriperintö koirametsästys uhkaa loppua koko Kauhavan alueella ja tämä tulee vaikuttamaan metsästäjien sosiaaliseen kanssakäyntiin.

Keino tai toimenpide:

- susi: Kyseiseltä alueelta on koirien kouluttaminen ja koirametsästys keskeytetty, joka vaarantaa mm. hirvenmetsästyksen toteuttamisen alueella.

Toimenpiteen vaikutukset:

- susi: -

Poikkeusluvan kohteena olevan eläinlajin kannan tila ja käyttäytyminen alueella:

Yksilömäärä:

- susi: -

Kuvaus käyttäytymisestä:

- susi: -

Välitoimenpiteet

Suomen riistakeskus on 30.10.2023 pyytänyt poliisilta tietoja poliisin tekemistä toimista susiin liittyen hakemusalueelta 1.9.2023-30.10.2023 väliseltä ajalta.

Poliisi on antanut 30.10.2023 selvityksen, jonka mukaan poliisilla ei ole ollut alueella susiin liittyviä karkotus- tai lopetusmääräyksiä kyseisellä aikavälillä.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt hylätä hakemuksen.

Päätöksen perustelut

Keskeiset sovelletut säännökset:

Susi on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädetyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä tai saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi;
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi;
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; tai
- 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Suomen riistakeskus voi metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädetyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä, 35 §:ssä säädetyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä ja 51 §:n 1 momentissa säädetyistä koiran kiinnipitovelvollisuudesta.

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvan hakemisesta, 2 §:ssä poikkeamisen edellytysten arvioinnista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan

poikkeuslupan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeuslupan voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n mukaan Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1-3 kohdassa säädettyjä poikkeuslupan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä:

- 1) poikkeuslupan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa;
 - 2) poikkeuslupan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella;
 - 3) tarvittaessa viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeuslupan hakuperusteeseen; ja
 - 4) toimenpiteet, jotka poikkeuslupan sijasta voitaisiin toteuttaa.
- Suomen riistakeskuksen on kirjattava selvityksen keskeiset tulokset poikkeuslupapäätökseen.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeuslupan myöntämisedellytykset täyttyvät.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin perusteella myönnettyssä suttu koskevassa poikkeusluvassa on määrättävä, että pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava alueen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä ja että jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava poliisilaitokselle. Jos pyynti tapahtuu kunnassa, johon kuuluu rajavyyhykettä, edellä mainitut tiedot on määrättävä ilmoitettavaksi myös rajavartiolaitokselle.

Lisäksi asetuksen 5 §:ssä säädetään, että poikkeuslupa voidaan myöntää enintään 21 vuorokauden ajaksi.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeuslupan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille ahman, ilveksen, karhun, saukon ja suden pyynnin tuloksesta ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeuslupan voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli. Lisäksi metsästyslain 38 b §:n mukaan on saalisrekisteriin ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjänumero.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Rajoittamisesta säädetään tarkemmin poikkeusluvalla sallittavasta suden metsästyksessä poronhoitoalueen ulkopuolella annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa. Metsästysvuodelle 2023-2024 kyseistä asetusta ei ole annettu, joten poikkeuslupien nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää ei ole rajoitettu.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut susikannan hoitoa Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa. Susikannan hoitosuunnitelma on

vahvistettu 5.11.2019.

Oikeuskansleri on vastauksessaan (Dnro 1277/1/03, 20.12.2004) ottanut kantaa suurpetokysymyksiin. Oikeuskanslerin mukaan petoeläinten kotieläimille aiheuttamat vahingot ja niiden ihmisille aiheuttama tai ainakin niistä ihmisten asuin ja liikkumisalueilla tehtyihin havaintoihin perustuvat todelliseksi mielletyt uhat ovat sellaisia turvallisuutta heikentäviä tekijöitä, joiden poistaminen on julkisen vallan velvollisuutena. Susi enempää kuin muutkaan petoeläimet eivät meillä kuulu asuttujen seutujen luonnonoloihin. Tältä osin viranomaisilla tulee olla nopeasti vaikuttavat tehokkaat keinot, joilla torjutaan ihmisasumusten, taajamien tai ihmisten käyttämien liikenne- ja kulkuväylien läheisyyteen tulevat petoeläimet. Toisaalta sama edistämismisvelvoite koskee perustuslain 20 §:n 1 momentin mukaan myös luonnon ja sen monimuotoisuuden säilyttämistä. Käsillä on tilanne, jossa useiden perus- ja ihmisoikeuksien toteuttaminen niihin sisältyvien osittain paikallisista olosuhteista johtuvien vastakkaisten arvojen vuoksi näyttäisi johtavan ristiriitaan. Tällaisessa tilanteessa on perus- ja ihmisoikeuksia punnittava vastakkain ja pyrittävä yhteen sovittamaan ristiriitaan johtavien säännösten tulkinta tavalla, joka johtaa perusoikeuksien toteuttamiseen niiden tarkoitusta vastaavalla tavalla poikkeuksellissakin olosuhteissa. Petoeläinten aiheuttamaa uhkaa ei voida kuitenkaan poistaa siten, että luonnon monimuotoisuus myös erämaaluonnon petokantojen osalta vaarantuu vastoin perustuslain 20 §:n 1 momentin mukaista edistämismisvelvoitetta. Oikeuskansleri toteaa edelleen johtopäätöksensä, että edellä lausuttuun viitaten on painotettava sitä, että erityisesti perusoikeutena ja ihmisoikeutena taatun turvallisuuden ylläpitäminen on julkisen vallan ensisijainen tavoite. Julkisen vallan on varauduttava toimiin ja käytettävä niitä siten, että turvattomuutta aiheuttavat eläimet saadaan torjutuiksi ja vakavimmissa tapauksissa hävitetyiksi. Silloin kun petoeläin havaitaan paikassa, jossa on ilmeinen vaara, että ihmisen turvallisuus on uhattuna, on selvää, että uhka torjutaan. Äärimmäisenä keinona on pedon lopettaminen. Arviointi on osaltaan perustettava kuitenkin luontodirektiivin 16 artiklan poikkeusperusteisiin. Nämä poikkeusperusteet antavat mahdollisuudet sellaiseen lainsäädäntöön, jonka nojalla turvallisuuden säilyttämiseksi ja mahdollisesti myös omaisuuden suojan säilyttämiseksi tarpeelliset toimenpiteet ihmisiä ja omaisuutta uhkaavien petoeläinten torjumiseksi voidaan käytännössä toteuttaa.

Poikkeuslupan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa

Susikannan tila valtakunnassa Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän kanta-arvion (14.6.2023) mukaan susien yksilömäärä on kasvanut noin seitsemällä prosentilla ja perhelaumojen määrä noin 14 prosentilla maaliskuun 2022 tilanteeseen verrattuna.

Maaliskuussa 2023 Suomessa oli todennäköisimmin yhteensä 62 parin tai perhelauman asuttamaa susireviiriä (90 % todennäköisyysväli: 59–64). Perhelaumojen todennäköisin määrä oli 42 (40–46) ja parin asuttamien reviireiden määrä vastaavasti 19 (16–23). Kokonaan Suomen puolella oli 35 perhelaumaa (33–39) ja 17 paria (14–21). Laumareviireistä seitsemän (6–7) ja parin reviireistä kaksi (2–3) sijaitsi Suomen itäisen valtakunnanrajan molemmin puolin (ns. rajareviirit).

Läntisessä Suomessa oli 28 (26–31) perhelauman ja 11 (8–14) parin

asuttamaa reviiriä, vastaavasti itäisessä Suomessa arvioitiin olleen 13 (12–14) perhelaumaa ja kahdeksan (6–10) paria. Poronhoitoalueella arvioitiin liikkuneen yhden (0–1) lauman.

Suomessa havaittujen perhelaumojen määrä oli maaliskuussa 2023 noin 14 % suurempi kuin maaliskuussa 2022. Parien määrä oli noin 17 % pienempi kuin vuonna 2022. Verrattaessa kokonaan Suomen puolella liikkuneiden laumojen todennäköisintä määrää vuotta aiempaan arvioon kasvuksi saadaan 9 %, kun taas kokonaan Suomen puolella eläviä pareja on 19 % vähemmän.

Suomen susikannan koko on kuluvalle vuosituhannella vaihdellut voimakkaasti. Susikanta on kasvanut yhtäjaksoisesti vuodesta 2017. Reviirien statuksen (perhelauma, pari) ja laumojen yksilömäärien arviointiin käytettiin kultakin tarkasteltavalta alueelta kirjattuja havaintoja, tunnettua kuolleisuutta sekä DNA-analyysia.

Lisäksi osassa reviireitä on tehty erillistä maastotyötä. Vuodenkierrossa susien määrä on pienimmillään maaliskuussa ennen huhti–toukokuussa tapahtuvaa pentujen syntymistä. Susikannan muuttumista maaliskuun jälkeen kuvataan populaatiomallilla, joka perustuu tutkimustietoon suden pentutuotosta ja kuolleisuudesta. Jos kannanhoidollista metsästystä ei tapahdu, susilaumojen ennustetaan olevan vuoden 2023 marraskuussa 30–55 (90 % todennäköisyydellä) ja seuraavan vuoden maaliskuussa 27–51.

Susikannan tila maakunnassa

Luonnonvarakeskuksen kanta-arvion (14.6.2023) mukaan Etelä-Pohjanmaalla on useita perhelaumojen:

Närvijoki-Pörtömin reviiri. Reviirillä on tehty 1.1.2023–21.2.2023 välisenä aikana tehty 17 kpl laumahavaintoja susista, joissa on ollut 3–9 yksilöä. DNA-määrittelyissä laumasta on tunnistettu kolme eri yksilöä. Lisäksi keväällä on tehty havaintoja naaraan kiimatiputtelusta.

Isojoen reviiri, jossa todennäköisimmin pari. Onnistuneita DNA-määrittelyjä neljä, joista tunnistettu kaksi yksilöä.

Lauhanvuoren reviirillä on tehty 10.8.2022–31.12.2022 8 kpl havaintoja kahdesta sudesta, 27 kpl 3–9 sudesta sekä tunnistettu DNA-määrittelyissä 9 eri susiyksilöä.

Peurainnevan reviiri käsittää DNA-määrittelyksen mukaan 8 eri susiyksilöä. Havaintoja 3–8 kpl susista on tehty 15 kpl aikavälillä 7.8.2022–31.12.2022. Kaskisen reviiriltä 7.8.2022–31.12.2022 on tehty 7 kpl laumahavaintoja ja DNA tunnistuksen perusteella alueella on 2 eri tunnistettavaa sutta, joista toinen koirasusi.

Jurvan parireviiri, josta on 27.8.2022–31.12.2022 aikavälillä tehty 12 kpl havaintoja kahdesta sudesta. DNA-määrittelyissä alueelta on tunnistettu kaksi yksilöä.

Laihian parireviiri, josta on DNA määrittelyissä alueelta tunnistettu kaksi eri susiyksilöä.

Susikannan tila hakemusalueella

Suomen riistakeskus on 30.10.2023 selvittänyt riistavahinkorekisteristä hakemusalueelta kirjattuja havaintoja. Riistavahinkorekisteriin on

tallennettu hakemusalueelta aikavälillä 01.01.2023 - 30.10.2023 yksi susihavainto, joka on kirjattu 17.6.2023. Kyseinen havainto on näköhavainto, jossa on ollut yksi aikuinen susi. Vuodelta 2022 riistavahinkorekisterissä on kirjattuna myös yksi havainto 11.1.2022.

Hakemusalueelta kirjattujen susihavaintojen perusteella tai viimeisimmän Luonnonvarakeskuksen kanta-arvion perusteella alueelta ei ole ainakaan toistaiseksi sellaisia tietoja käytettävissä, joiden perusteella alue olisi vakiintuneen parin tai lauman reviirialuetta. Mikäli alueelle on kuluvin vuoden kesäkauden aikana muodostunut reviirialue, talvikauden aikana, aktiivisella havainnoinnilla susitalanne saadaan selkiytymään.

Poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella

Hakijan mukaan susien käyttäytyminen alueella osoittaa susien menettäneen ihmisarkuutta. Hakemusalueelta ei ole riistavahinkorekisteritietojen mukaan kirjattuja susien pihahavaintoja, eikä alueelta ole käytettävissä mitään tietoja, jotka osoittaisivat susien käyttäytyvän tavanomaista rohkeammin.

Suomen riistakeskus on tarkastellut myös riistavahinkorekisterin tietoja kotieläinvahingoista hakemusalueelta. 1.1.2023-30.11.2023 väliseltä ajalta hakemusalueelta on kirjattu yksi kotieläinvahinko 15.10.2023, jolloin vahingon kohteena on ollut koira.

Hakija on maininnut hakemuksessaan nauta- ja lammas- ja turkiseläinvahingot. Kyseiset vahingot ovat kirjattuna myös riistavahinkorekisterissä. Vahingot ovat tapahtuneet Kauhavan kunnassa, mutta Härmän ja Evijärvi-Kortesjärvi riistanhoitoyhdistysten alueilla. Kyseiset vahingot eivät ole tapahtuneet hakemusalueella.

Viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeusluvan hakuperusteeseen

Suomen riistakeskus on pyytänyt 30.10.2023 Pohjanmaan poliisilaitokselta tietoja poliisin vastaanottamista hakemuksista, ilmoituksista, tehdyistä karkotusmääräyksistä sekä poliisin suorittamista toimenpiteistä susiin liittyen 1.9.2023 - 30.10.2023 välisenä aikana hakemusalueella.

Pohjanmaan poliisilaitokselta 30.10.2023 saadun tiedon mukaan, poliisilla ei ole ollut alueella kyseisenä ajankohtana karkotus- tai lopetusmääräyksiä.

Muu tyydyttävä ratkaisu esitettyihin ongelmiin

Hakijan mukaan koirien kouluttaminen ja koirametsästys on keskeytetty kyseiseltä alueelta. Hakija ei ole hakemuksessa esittänyt muita ratkaisuja esitettyihin ongelmiin.

Hylkäävän päätöksen perustelut

Hakija on hakenut poikkeuslupaa yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä sekä muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta

pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle. Poikkeusperusteena on esitetty myös viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi sekä luonnonvaraisen eläimistön säilyttämiseksi.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitetut poikkeuslupan edellytykset eivät täyty.

Susi kuuluu EU:n luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteen IV a kohdassa mainittuihin yhteisön tärkeänä pitämiin, tiukkaa suojelua vaativiin lajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden pyydystäminen ja tappaminen on lähtökohtaisesti kiellettyä. Tiukasta suojelusta voidaan kuitenkin poiketa perustellusta syystä.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin sanamuoto - voidaan myöntää -osoittaa, että Suomen riistakeskuksella on harkintavaltaa poikkeuksen myöntämisessä. Näin ollen päätökset perustuvat myös tarkoituksenmukaisuusharkintaan, eikä poikkeuslupia ole pakko myöntää, vaikka muodolliset edellytykset poikkeuslupan myöntämiseksi täytyisivät. Harkintavaltaa rajaavat luontodirektiivissä mainittujen myöntämisperusteiden lisäksi niiden tulkintasisältö, mikä on muotoutunut oikeuskäytännön ja luontodirektiivin tiukkaa suojelua koskevan komission ohjeasiakirjan kautta. Ohjeasiakirja ei ole oikeudellisesti sitova, mutta siinä esitetty voidaan ottaa huomioon säännöksiä tulkittaessa.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen (nykyinen Euroopan unionin tuomioistuin) asiassa C-6/04 (Euroopan yhteisöjen komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta) antamasta ratkaisusta ja luontodirektiivin säännösten sanamuodosta seuraa, että poikkeamisen edellytyksiä on tulkittava tiukasti niin, että luontodirektiivissä edellytetty tulos saavutetaan.

EU:n oikeuskäytännön mukaan todistustaakka poikkeuslupan edellytysten olemassaolosta on valtiolla. Hallintolain (434/2003) 31 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset. Näin ollen poikkeuslupan edellytysten täyttyminen on Suomen riistakeskuksen selvitettävä ja osoitettava. Myöskään poikkeuslupan hakijan tai muun asianosaisen ilmoitukselle tosiseikoista tai näiden käsityksille poikkeamisedellytysten soveltamisesta ei voida antaa ratkaisevaa merkitystä, kun edellytysten täyttymistä arvioidaan.

Päätöstä tehtäessä Suomen riistakeskuksen on punnittava suden aiheuttamia yleisen turvallisuuden kannalta pakottavia syitä tai muita erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavia syitä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle. Lisäksi päätöstä tehtäessä on punnittava luonnonvaraisen eläimistön säilyttämisen perustetta sekä perustetta karjankasvatukselle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi. Edellä mainittuja syitä arvioidaan suhteessa suden tiukkaan suojeluun. Arviointi on tehtävä kunkin kohdan osalta erikseen. Lisäksi tulee arvioida muuta tyydyttävää ratkaisua ongelmaan kuin suden tappaminen.

Suomen riistakeskus toteaa, että susireviirialueilla eläville ja toimiville

ihmisille aiheutuu väistämättä monenlaista vaikutusta susista. Susien vierailut lähellä asutusta tapahtuvat yleensä öiseen aikaan, jolloin sudet eivät pidä asutuksen lähellä vierailua vaarallisena. Päiväsaikaan lähellä asutusta tai pihoissa esiintyviä susia, jotka eivät pakene ihmistä voidaan pitää poikkeuksellisenä. Tällaisia tilanteita voidaan pitää akuutteina vaaratilanteina. Komission ohjeasiakirjan tulkinnan mukaan yleisen edun kannalta pakottavat syyt, mukaan lukien sosiaaliset syyt tarkoittavat tilanteita, joissa suden tappaminen on välttämätöntä kansalaisten perusarvojen, esimerkiksi turvallisuuden takaamiseksi. Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa (2019) on myös tarkasteltu susien pihavierailuja seuraavasti: "Kaikilla susireviirialueilla sudet saattavat yksittäisinä kertoina kulkea lähellä ihmisasutusta. Vierailut ovat keskimääräistä yleisempiä alueilla, joissa asutusta on keskimääräistä enemmän. Sudet voivat tulla lähelle asuin- tai eläintuotantorakennuksia joko ajautumalla tai erityisesti hakeutumalla. Usein vierailut tapahtuvat öiseen aikaan. Tätä ei voida pitää sudelle epätyypillisenä käyttäytymisenä. Sen sijaan toistuvasti ja säännönmukaisesti pihoilla vieraileva susi käyttäytyy epätyypillisesti ja sutta voidaan pitää sellaisena uhkana ja turvallisuutta heikentävä tekijänä, jonka perusteella suteen voidaan kohdistaa karkotustoimenpiteitä tai viimesijaisena keinona lopettaa eläin". Kyseessä olevalla hakemusalueella sudet eivät ole riistavahinkorekisterin tietojen mukaan esiintyneet toistuvasti tai vierailleet lähellä asutusta. Hakemuksesta tai selvityksistä ei ilmene tilanteita, joissa sudet olisivat liikkuneet päiväsaikaan asutulla alueella. Suomen riistakeskuksella ei ole tiedossa konkreettisia suden ja ihmisen kohtaamisia, joissa olisi osoitettavissa erityistä vaaraa turvallisuudelle.

Metsästyslain 41 a § 1 momentin 3 kohdassa tarkasteltavana asiana ovat myös taloudelliset ja sosiaaliset syyt. Sosiaalisina syinä voidaan pitää hakemuksessa kuvattua ihmisten kokemaa turvattomuudentunnetta ja sen vaikutuksia vapaa-ajantoimintaan, ulkoiluun, harrastuksiin, koulun toimintaan sekä koirien ja muiden kotieläinten pitoon. Uusilla susireviirialueilla, joissa ei ole kokemusta susien kanssa rinnakkain elämisestä susi saattaa osalle alueen ihmisistä tuoda turvattomuudentunnetta. Tiedonjako suden käyttäytymisestä on keskeisessä roolissa vähentämään ennakkoluuloja ja turvattomuudentunnetta sudesta.

Korkein hallinto-oikeus on vuosikirjanumerossa KHO:2020:29 ratkaisussa todennut seuraavaa:

Suomen riistakeskus oli myöntänyt metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdan nojalla yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä poikkeuslupan yhden suden tappamiseen Varsinais-Suomessa sijaitsevalla alueella. Alueelta oli kirjattu runsaasti havaintoja susista läheltä asutusta valoisaan aikaan. Asukkaat olivat susihavaintojen aiheuttaman huolen takia ryhtyneet järjestämään lapsille koulukyytejä ja vähentämään luonnossa liikkumista. Korkeimmassa hallinto-oikeudessa oli luonnonsuojeluyhdistyksen valituksesta ratkaistavana, oliko poikkeuslupa voitu myöntää mainitusta syystä.

Korkein hallinto-oikeus totesi, että asukkaiden kokema huoli turvallisuudesta ei yksin riittänyt perusteeksi poikkeuslupan myöntämiselle. Kun susien ihmisarkuuden vähentymisestä ja liikkumisesta asutuksen läheisyydessä valoisaan aikaan oli runsaasti havaintoja ja asukkaat olivat niiden vuoksi ryhtyneet jo muuttamaan käyttäytymistään, kyse oli sellaisesta metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua yleistä turvallisuutta koskevasta pakottavasta tilanteesta, joka edellytti viranomaisilta toimenpiteitä uhan torjumiseksi. Poikkeuslupan myöntämistä yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä oli tässä tapauksessa

tuettu selvin ja täsmällisin perustein siten kuin unionin tuomioistuimen luontodirektiivin 16 artiklaa koskevassa oikeuskäytännössä oli edellytetty. Poikkeuslupan myöntäminen ei edellyttänyt, että kyse olisi ollut välittömästä ja konkreettisesta uhkatilanteesta. Viimeksi mainitussa tapauksessa myös poliisilla on poliisilain nojalla valtuudet ryhtyä toimenpiteisiin.

Edellytyksenä poikkeuslupan myöntämiselle oli lisäksi, että susien karkottamiseksi ei ollut muuta tyydyttävää ratkaisua. Asiassa oli selvitetty, että susia oli ensin pyritty karkottamaan susikannan hoitosuunnitelman mukaisesti muilla keinoilla. Karkotukset eivät olleet kuitenkaan muuttaneet susien käyttäytymistä. Korkein hallinto-oikeus katsoi, että muuta tyydyttävää ratkaisua ei tässä tapauksessa ollut. Poikkeuslupan myöntäminen edellytti vielä, että poikkeuslupa ei vaikeuttanut lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä sen luontaisella levinneisyysalueella. Kun otettiin huomioon yhden suden tappamiseen myönnetyn poikkeuslupan ehdot ja arvioidut vaikutukset, poikkeuslupa ei entisestään huonontanut susikannan epäsuotuisaa suojelun tasoa. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan poikkeuksen hyväksyminen oli tällaisessa tilanteessa mahdollista.

Tämän hakemuksen perusteluissa ei ole esitetty tai hakemuksen perusteita tarkemmin selvittäessä ei ole tullut esille edellä mainittuun korkeimman hallinto-oikeuden päätökseen rinnastettavia perusteita. Siten käytettävissä olevien tietojen perusteella metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetut poikkeuslupan edellytykset eivät täyty.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää vain, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Suomen riistakeskuksen on poikkeuslupan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvítettävä toimenpiteet, jotka poikkeuslupan sijasta voitaisiin toteuttaa.

Komission ohjeasiakirjan mukaan muun tyydyttävän ratkaisun olemassaoloa arvioitaessa on otettava huomioon ratkaistavissa oleva ongelma tai tilanne. Hallinto-oikeuden (Itä-Suomen HAO 18.10.2017 17/0986/1) ratkaisun mukaan, poikkeuslupan myöntämistä voidaan pitää viimesijaisena vaihtoehtona, johon voidaan turvautua vain, jos mikään muu vaihtoehto ei ole tosiasiaassa objektiivisesti arvioiden käytettävissä.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen muuna tyydyttävänä ratkaisuna ensi vaiheessa susien pihavierailuihin ja sen seurauksena ihmisten kokemaan turvattomuudentunteeseen voidaan pitää susien karkotusta asutusalueilta. Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan asutuksen läheisyydessä vierailevien susien karkotukset koirilla, erilaiset ääni- ja valopelotteet yhdistettynä kipuun saattavat muuttaa suden käyttäytymistä ja luoda ihmisarkuutta sudelle. Näitä karkottamistoimenpiteitä ei ole kuitenkaan kokeiltu.

Hakemusalueella sudet ovat aiheuttaneet yhden koiravahingon 15.10.2023. Muut hakijan mainitsemat vahingot eivät ole tapahtuneet hakemusalueella. Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi. Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan suden aiheuttama yksi koiravahinko ei ole vielä erityisen merkittävä. Etäällä omistajasta liikkuvien metsästyskoirien suojaamiseksi susivahingoilta on vaikeasti löydettävissä ennaltaehkäiseviä keinoja erityisesti lumettomana aikana ja tilanteessa, jossa susien käyttämästä reviirialueesta on tietoja vähän käytettävissä.

Tuotantoeläinvahinkojen ennaltaehkäisemiseksi Suomen riistakeskus voi hakemuksesta toimittaa suurpetoaitatarvikkeet ilmaiseksi potentiaalisille vahinkokohteille. Aitoja on tehty paljon erityisesti lammastiloille. Suurpetoaidat ovat oikein perustettuna ja hoidettuna käytännössä osoittautuneet hyvin tehokkaaksi keinoksi estää lammassvahinkoja ja ovat siten useissa tapauksissa muu tyydyttävä ratkaisu vahinkojen ennaltaehkäisemiseen.

Hakija on maininnut hakemuksessa suden tuottaman uhan metsäpeurakannalle. Hakemusalueelta olevien susitietojen perusteella ei kuitenkaan yksittäisen suden voida arvioida tässä vaiheessa uhkaavan metsäpeurakantaa, eikä Suomen riistakeskukselta ole hakemusalueelta tiedossa susien aiheuttamaa merkittävää saalistusvaikutusta metsäpeuralle. Poikkeuslupan hyväksyttävänä perusteena ei voi käyttää mahdollisesti tulevaisuudessa tapahtuvaa susien aiheuttamaa metsäpeurojen saalistusta ja sen vaikutuksia metsäpeurakannalle.

Päätöstä tehtäessä Suomen riistakeskuksen on arvioitava, millaisia vaikutuksia voidaan saavuttaa kyseessä olevassa tapauksessa suden tappamisella. Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan yhdenkin suden tappamisella voitaisiin mahdollisesti vähentää vahinkoja alueella. Yhden suden tappaminen ei myöskään oleellisesti heikennettäisi mahdollisuutta saavuttaa Suomen susikannalle suotuisaa suojelun tasoa. Hakemuksessa ei ole kuitenkaan esitetty sellaista syytä, että poikkeuslupa voitaisiin myöntää. Näin ollen asiassa ei ole tarpeen tutkia tämän tarkemmin suotuisaa suojelun tasoa.

Suomen riistakeskus katsoo, että hakemuksessa ei ole esitetty tai muutoinkaan ei ole tullut esiin sellaisia tekijöitä, jotka viittaisivat siihen, että poikkeuslupa voitaisiin myöntää metsästyslain 41 a §:n 1 momentin kohtien 1-3 mukaisilla perusteilla. Toisin sanoen hakemuksessa ei ole esitetty riittävän painavia tekijöitä sille, että poikkeuslupan myöntämisedellytykset täyttyisivät. On otettava huomioon, että niitä joudutaan vertaamaan suojattavaan etuun eli tässä tapauksessa suteen, joka kuuluu yhteisön luontodirektiivissä tärkeänä pidettävään, tiukkaa suojelua vaativaan lajiin.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan alueella ei ole ongelmaan etsitty tai kokeiltu muuta tyydyttävää ratkaisua, eikä siten kokeiluista ole myöskään tuloksia käytettävissä, joiden perusteella voitaisiin arvioida muiden tyydyttävien keinojen käyttökelpoisuutta ongelman ratkaisemiseen.

Loppuyhteenveto

Suomen riistakeskus on arvioinut kokonaisuutena poikkeuslupan myöntämisperusteiden täyttymistä ja päättänyt, että tässä vaiheessa tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen perusteella hakijalle ei myönnetä poikkeuslupaa suden tappamiseen. Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen edellä mainituilla perusteilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:

metsästyslain (615/1993) 41 §:n 1 ja 3 momentti, 41 a §:n 1 ja 2 momentti, 51 §:n 1 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja

31 §:n 2 momentti, oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentti, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §, 2 §:n 1 ja 3 momentti, 4 §:n 1 ja 2 momentti, 5 §:n 1 momentti ja 7 §:n 1 ja 3 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, maa- ja metsätalousministeriön asetus Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2022 ja 2023 (902/2021) 1 § : n 7 kohta

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määrittämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Mikael Luoma 0294312271 mikael.luoma@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Marko Paasimaa
Lupahallintopäällikkö

Mikael Luoma
riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle kirjeenä.

JAKELU

Tiedoksi:
KAUHAVAN RIISTANHOITOYHDISTYS
POHJANMAAN POLIISILAITOS
METSÄHALLITUS
SUOMEN LUONNONSUOJELULIITTO POHJANMAAN PIIRI
LUONNONSUOJELUYHDISTYS TAPIOLA-POHJANMAA RY

MAKSU

Käsittelymaksu 70.00 EUR

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusajankohda

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusajankohda jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä voidaan periä oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455#P5>) mukaisesti. Ajantasainen tieto oikeudenkäyntimaksuista löytyy <https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index/asiointijulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksut/hallinto-oikeudessa.html>.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Vaasan hallinto-oikeus, PL 204, 65101 Vaasa
 Käyntiosoite: Vaasan hallinto-oikeus, Korsholmanpuistikko 43, 4. krs., Vaasa
 Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
 Puhelin: 029 56 42780 Faksi: 029 56 42760

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2020 ja 2021 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1319/2019) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määrittämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.